

# РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. София, 12.01.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,**  
в публично заседание на 15.12.2014 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Бранимира Митушева**

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **6552** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ .

Образувано е по жалба на Р. Х. П. от [населено място] срещу Решение № ОИ-9/28.05.2014 г. на градски прокурор на Софийска градска прокуратура. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, исканата информация е обществена, тъй като се съхранява и е част от съдържанието на създадените актове на прокурора, и част от съдържанието на други документи, съхранявани и създавани в системата на прокуратурата. Възразява се също така, че информацията относно упражняване на публична власт в сферата на изпълнителната, законодателната или съдебната власт от дадено лице не попада в обхвата на защитените лични данни, като в този смисъл е и практиката на Конституционния съд /решение № 4/26.03.2012 г. на КС по к. д. № 14/2011 г./. Претендира се от съда да отмени оспореното решение и задължи ответника да предостави исканата информация.

Ответникът – ГРАДСКИ ПРОКУРОР НА СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА /СГП/ – редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща

представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № ОИ-9/21.05.2014 г., подадено до градския прокурор, Р. Х. П., редактор в „Правен свят”, е поискала достъп до обществена информация, на електронен адрес или на адрес: [населено място], ул. П.“ № 42, по следния въпрос: „Кой е наблюдаващият прокурор, който е разпоредил на Д. да извърши проверка на сигнала на Н. Б. срещу президента Р. П. във връзка с негова среща във В. с представител на Е. – да снесе обяснения от Б. и да бъде изяснена фактическата обстановка?“.

С решение № ОИ-9/28.05.2014 г. градският прокурор на Софийска градска прокуратура е отказал достъп до обществена информация по заявлението на Р. П., в качеството ѝ на редактор в „Правен свят“. В мотивите на отказа е посочено, че поисканата информация относно личността на конкретния държавен обвинител, разпоредил проверката по цитирания в заявлението казус не попада в кръга на обществената информация, а се дефинира като лични данни по смисъла на чл. 2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и съгласно този закон реда за получаването ѝ се явява специален по отношение на реда, предвиден в ЗДОИ. В решението е посочено още, че на пресконференция главният прокурор е изнесъл цялата информация по случая, като по този начин е осъществил задължението си по чл. чл. 14, ал. 1 от ЗДОИ за информиране на обществеността, както и произтичащото задължение от чл. 5 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ за прозрачност на дейността на институцията.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от направеното отбелязване върху оспореното решение същото е връчено на жалбоподателя на 12.06.2014 г., като жалбата срещу него до съда е подадена по пощата на 26.06.2014 г., съгласно приложени по делото обратни разписки, т. е. в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ е издаден от компетентен административен орган - „задължен субект” по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, в съответствие с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, както и при спазване на административно-производствените правила. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма, като съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ.

Оспореното решение е издадено и при правилно приложение на материалния закон и в този смисъл се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на отказа за предоставяне на името на наблюдаващия прокурор, разпоредил на Д. да извърши проверка на сигнала на Н. Б. срещу президента Р. П.. Легалната дефиницията на понятието „обществена информация” е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение

относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации /чл. 11 от ЗДОИ/. Следователно понятието „обществена информация” следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната, респективно за дейността на задължените по закон субекти, които го създават или съхраняват. В процесния случай се оспорва отказът на градския прокурор на СГП да предостави на жалбоподателя името на прокурор при СГП, разпоредил проверка по конкретна прокурорска преписка. Настоящата съдебна инстанция намира, че така поисканата информация не касае данни за обществения живот в страната, нито данни за дейността на задължения по закон субект, а се отнася изцяло до информация, касаеща само и единствено лични данни за определено физическо лице. В тази връзка изрично с разпоредбата на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ законодателят е регламентирал, че този закон не се прилага за достъпа до лични данни. Съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ „лични данни” са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. В съответствие с цитираната разпоредба безспорно по смисъла на този закон „лични данни” са имената на физическите лица, чието предоставяне е изключено от приложното поле на ЗДОИ и не би могло да стане по предвидения в него ред. В тази връзка следва да се има предвид, че доколкото е налице обществен интерес, включително и „надделяващ” такъв, е ирелевантно в случаите, когато следва да се предоставят лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ. Следователно, преценката за материална законосъобразност на оспорения отказ следва да се извърши на плоскостта дали исканите данни ще позволяват на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект. Настоящата съдебна инстанция намира, че ползвайки такива данни, като името на прокурора, разпоредил проверката по сигнала на Н. Б., гражданите не биха могли да изградят обективно и пълноценно мнение относно обществения живот и дейността на съответните органи, което е и една от основните цели на ЗДОИ.

По отношение на позоваването на жалбоподателя в жалбата му на Решение № 4 от 26.03.2012 г. по к. д. № 14/2011 г. на КС на РБ, съдът намира, че действително съгласно това решение защитата на личните данни на лицата, заемащи публични длъжности, каквито безспорно са прокурорите, е много по-занижена в сравнение със защитата на личните данни на останалите граждани, но това не означава, че достъпът до личните им данни е в предмета на регулация по ЗДОИ, чиято цел е да осигури информираност на гражданите относно дейността на задължения субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Достъпът до личните данни на тези лица и при занижената защита на личните им данни следва да се осъществява по друг ред, а не по реда на ЗДОИ.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде оставена без

уважение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

**РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Х. П. от [населено място] срещу Решение № ОИ-9/28.05.2014 г. на градски прокурор на Софийска градска прокуратура, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

**СЪДИЯ:**

